

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๑๓๕๑๙ - ๑๓๕๒๕/๒๕๕๘

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

ความอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรี	โจทก์
		นางสาวสุนีย์ พิริยะศุภกิจ	จำเลย
เรื่อง		ความผิดต่อประมวลกฎหมายที่ดิน	

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรี	โจทก์
		นางสาวรัตมณี พงษ์พั่ว	จำเลย
เรื่อง		ความผิดต่อประมวลกฎหมายที่ดิน	

สำเนาถูกต้อง

(Signature)

(นางวัณณีย์ ภูริภัทรพันธุ์)

เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมชำนาญการพิเศษ

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๒ -

ระหว่าง	พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรี	โจทก์
	นายวรกาญจนบดินทร์ ประเทืองทิพย์	จำเลย
เรื่อง	ความผิดต่อประมวลกฎหมายที่ดิน	
ระหว่าง	พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรี	โจทก์
	นางอำไพพรรณ ประสทธิเวช	จำเลย
เรื่อง	ความผิดต่อประมวลกฎหมายที่ดิน	
ระหว่าง	พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรี	โจทก์
	นางสาวณัฐรจี พิริยะศุภกิจ	จำเลย
เรื่อง	ความผิดต่อประมวลกฎหมายที่ดิน	

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๓ -

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรี	โจทก์
		นางสุทธิจิต เสมจันทร์	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อประมวลกฎหมายที่ดิน

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรี	โจทก์
		นางสมร สีสวัสดิ์	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อประมวลกฎหมายที่ดิน

จำเลยทั้งเจ็ด

ฎีกาคัดค้าน

คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ลงวันที่ ๒๒ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

ศาลฎีกา รับวันที่ ๓ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

- ๔ -

คดีทั้งเจ็ดสำนวนนี้ ศาลชั้นต้นพิจารณาและพิพากษารวมกัน โดยให้เรียก

โจทก์ทั้งเจ็ดสำนวนว่า โจทก์ และเรียกจำเลยในคดีหมายเลขดำที่ ๓๙๔๗/๒๕๕๕

คดีหมายเลขดำที่ ๓๙๔๘/๒๕๕๕ คดีหมายเลขดำที่ ๓๙๕๘ ถึง ๓๙๖๑/๒๕๕๕ และคดี
หมายเลขดำที่ ๕๑๑๔/๒๕๕๕ ของศาลชั้นต้นว่า จำเลยที่ ๑ ถึงจำเลยที่ ๗ ตามลำดับ

โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งเจ็ดสำนวนเป็นใจความว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๑๑
กรกฎาคม ๒๕๕๔ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ เวลากลางวันต่อเนื่องกัน
จำเลยทั้งเจ็ดบุกรุกเข้าไปยึดถือ ครอบครอง ก่อสร้าง แผ้วถาง ปลุกบ้านพักอาศัยและ
ปลูกพืชสวนพืชไร่ในบริเวณที่ดินแปลงที่ ๒๒ ไร่บางที่ ๒ เอส ๕ อี หมู่ที่ ๙ ตำบลลุ่มสุม
อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี ที่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน เนื้อที่ประมาณคนละ ๑ ถึง ๕ ไร่
ซึ่งที่ดินดังกล่าวเป็นที่ดินของรัฐตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘
โดยไม่ได้รับอนุญาตและไม่ได้รับยกเว้นตามกฎหมาย เหตุเกิดที่ตำบลลุ่มสุม อำเภอไทรโยค
จังหวัดกาญจนบุรี ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๑, ๙, ๑๐๘ ทวิ กับให้
จำเลยทั้งเจ็ด คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทนและบริวารของจำเลยทั้งเจ็ดออกจากที่ดินของจำเลย
แต่ละคน

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๕ -

จำเลยทั้งเจ็ดให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยทั้งเจ็ดมีความผิดตามประมวล

กฎหมายที่ดินมาตรา ๙ (ที่กฎหมายตรา ๙(๑)), ๑๐๘ ทวิ วรรคหนึ่ง จำคุกคนละ ๖ เดือน

และปรับคนละ ๓,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนดคนละ ๒ ปี ตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หากจำเลยทั้งเจ็ดไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวล

กฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ กับให้จำเลยทั้งเจ็ด ผู้แทน และบริวารของจำเลยทั้งเจ็ด

ออกจากบริเวณที่ดินของจำเลยแต่ละคน ตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๑๐๘ ทวิ

วรรคสี่

จำเลยทั้งเจ็ดอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิพากษายืน

จำเลยทั้งเจ็ดฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษา

ศาลชั้นต้นอนุญาตให้จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ ถึงที่ ๗ ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้เถียงกัน

ในชั้นฎีการับฟังเป็นยุติว่า เมื่อปี ๒๕๒๐ มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่อำเภอไทรโยค

และอำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ.๒๕๒๐ ตามเอกสารหมาย

จ.๔ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีจึงสำรวจและรังวัดเขตที่ดินเพื่อดำเนินการจัดที่ดิน

ให้แก่ประชาชน แล้วกำหนดเขตที่ดินที่จะดำเนินการปฏิรูปตามกฎหมาย ขณะที่ทำการสำรวจที่ดิน

ปรากฏว่ามีที่ดินที่กองทัพบกดูแลซึ่งมีปัญหาข้อพิพาทกับราษฎร กองทัพบกจึงยินยอมให้สำนักงาน

การปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีเข้าไปจัดที่ดินให้แก่ราษฎร ตามสำเนาหนังสือเรื่องเตรียมการปฏิรูป

ที่ดิน ในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี เอกสารหมาย จ.๕ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรี

สำรวจที่ดินและรังวัดที่ดินแปลงที่ราษฎรถือครองอยู่ในหมู่ที่ ๙ ตำบลลุ่มสุม อำเภอไทรโยค

จังหวัดกาญจนบุรี พบว่ามีนางบุญยงค์ บ่อเพชร ถือครองที่ดินแปลงเลขที่ ๒๒ ไร่ ๒

เอส ๕ อี เนื้อที่ประมาณ ๕๐ ไร่ ที่เกิดเหตุ ก่อนมีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินข้างต้น

ต่อมาปี ๒๕๓๑ คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีอนุญาตให้นางบุญยงค์เข้าไป

ถือครองและทำประโยชน์ในที่ดินแปลงดังกล่าว โดยมีเงื่อนไขว่าเกษตรกรที่ได้รับอนุญาตต้องไม่

ขายที่ดินทั้งหมดหรือบางส่วนหรือให้ผู้อื่นเช่าทำประโยชน์ หากเกษตรกรปฏิบัติผิดเงื่อนไขสำนักงาน

การปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีจะเตือนให้เกษตรกรนั้นปฏิบัติตามเงื่อนไขก่อน หากเกษตรกร

ยังฝ่าฝืนจะมีคำสั่งให้เกษตรกรผู้นั้นสิ้นสิทธิในการทำประโยชน์ จากนั้นปี ๒๕๕๓ มีราษฎร

ร้องเรียนว่า มีการลักลอบขุดและขายดินลูกรังในที่ดินแปลงที่นางบุญยงค์ได้รับอนุญาต
สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีตรวจสอบข้อร้องเรียนดังกล่าวพบว่านางบุญยงค์
ไม่ได้ทำประโยชน์ในที่ดินที่เกิดเหตุตามเงื่อนไขที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรี
กำหนด ทั้งมีการลักลอบขุดดินลูกรังและมีการขายที่ดินแปลงดังกล่าว สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน
จังหวัดกาญจนบุรีมีหนังสือเตือนนางบุญยงค์ให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ๒ ครั้ง แต่นางบุญยงค์
ยังฝ่าฝืน คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีจึงมีคำสั่งให้นางบุญยงค์สันสิทธิในการ
ถือครองและใช้ประโยชน์ในที่ดินที่เกิดเหตุ และแจ้งคำสั่งให้นางบุญยงค์ทราบ ต่อมาในเดือน
กรกฎาคมถึงต้นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๔ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีเข้าไป
ตรวจสอบที่ดินแปลงดังกล่าวอีกครั้งหนึ่งพบว่ามีราษฎร ๑๓ ราย รวมทั้งจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๗
เข้าถือครองที่ดินในแต่ละส่วน โดยมีการก่อสร้าง แผ้วถาง ปลุกบ้านพักอาศัย และปลูกพืชสวน
พืชไร่ในบริเวณที่ดินที่เกิดเหตุ ตามแผนที่สังเขปและภาพถ่ายแนบท้าย เอกสารหมาย จ.๗
สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีจึงมีหนังสือแจ้งให้จำเลยทั้งเจ็ดและราษฎรอื่นมาพบ
เพื่อแสดงสิทธิหรือให้อ้อยคำ ตามสำเนาหนังสือเรื่องขอให้ออกจากที่ดิน เอกสารหมาย จ.๘
จำเลยทั้งเจ็ดให้อ้อยคำต่อสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรี ตามสำเนาบันทีกอ้อยคำ

เอกสารหมาย จ.๙ ประกอบกันสรุปได้ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๕ และที่ ๗ รวมทั้งมารดาของ
จำเลยที่ ๖ ซื้อที่ดินในส่วนของแต่ละคนมาจากผู้มีชื่อโดยไม่ทราบว่าเป็นที่ดินอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน
และเสียภาษีบำรุงท้องที่มาโดยตลอด สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีเห็นว่า
จำเลยทั้งเจ็ดอยู่ในที่ดินโดยไม่มีหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินหรือหนังสืออนุญาตจากสำนักงาน
การปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีให้เข้าครอบครองหรือทำประโยชน์ในที่ดิน และให้จำเลยทั้งเจ็ด
ออกจากที่ดินที่เกิดเหตุ แต่จำเลยทั้งเจ็ดไม่ยอมออกจากที่ดินดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๐
กรกฎาคม ๒๕๕๒ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) มีคำสั่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
มีอำนาจเกี่ยวกับการฟ้องคดีและดำเนินคดี ตามสำเนาคำสั่งสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
เอกสารหมาย จ.๑ ต่อมาวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรีมีคำสั่งเรื่อง
การมอบอำนาจเกี่ยวกับการฟ้องและดำเนินคดี มอบอำนาจให้ปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีดำเนินคดี
แก่ผู้กระทำความผิดในเขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรี ตามสำเนาคำสั่งจังหวัดกาญจนบุรี เอกสาร
หมาย จ.๒ วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ ผู้ตรวจราชการรักษาราชการแทนปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรี
มอบหมายให้นายสุขสันต์ คงเจริญ นิติกรชำนาญการ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรี
แจ้งความร้องทุกข์ต่อพันตำรวจโทศุภฤกษ์ ไชยภูมิสกุล พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรไทรโยค

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๙ -

(ตำแหน่งขณะเกิดเหตุ) ให้ดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งเจ็ด ตามสำเนาหนังสือเรื่อง มอบหมายให้
 ดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ เอกสารหมาย จ.๓ พันตำรวจโทศุภฤกษ์ ออกไปตรวจสถานที่
 เกิดเหตุและจัดทำแผนที่สังเขปแสดงที่เกิดเหตุไว้ตามบันทึกการตรวจที่เกิดเหตุคดีอาญาและ
 แผนที่สังเขปแสดงที่เกิดเหตุเอกสารหมาย จ.๑๑ และ จ.๑๒ จากนั้นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๔
 มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลท่าเสา ตำบลวังกระแจะ ตำบลลุ่มสุม
 ตำบลสิงห์ ตำบลศรีมงคล อำเภอไทรโยค ตำบลวังดัง ตำบลลาดหญ้า ตำบลหนองบัว
 ตำบลแก่งเสี้ยน ตำบลท่ามะขาม ตำบลหนองหญ้า ตำบลบ้านเก่า ตำบลวังเย็น อำเภอเมือง
 กาญจนบุรี และตำบลจรเข้มเหือก ตำบลด่านมะขามเตี้ย ตำบลกลอนโต ตำบลหนองไผ่
 อำเภอด่านมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามเอกสารหมาย
 ล.๑ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่อำเภอไทรโยคและอำเภอมืองกาญจนบุรี
 จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๒๐

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งเจ็ดว่า จำเลยทั้งเจ็ดกระทำความผิด
 ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๗ หรือไม่ โดยจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ ถึงที่ ๗
 ฎีกาประการแรกว่า จำเลยดังกล่าวเข้าถือครองทำประโยชน์ในที่ดินที่เกิดเหตุก่อนเดือน

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๑๐ -

พฤตจิกายน ๒๕๕๔ ต่อมามีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลท่าเสา ตำบลวังกระแจะ ตำบลลุ่มสุม ตำบลสิงห์ ตำบลศรีมงคล อำเภอไทรโยค ตำบลวังดัง ตำบลลาดหญ้า ตำบลหนองบัว ตำบลแก่งเสี้ยน ตำบลท่ามะขาม ตำบลหนองหญ้า ตำบลบ้านเก่า ตำบลวังเย็น อำเภอเมืองกาญจนบุรี และตำบลจรเข้เผือก ตำบลด่านมะขามเตี้ย ตำบลกลอนโด ตำบลหนองไผ่ อำเภอด่านมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๔ และสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมยังไม่เคยสำรวจจริงวัดเพื่อกำหนด เขตปฏิรูปที่ดินตามพระราชกฤษฎีกาฉบับดังกล่าว และยังไม่เป็นที่แน่นอนชัดเจนว่าที่ดินที่ จำเลยดังกล่าวถือครองอยู่ในแนวเขตปฏิรูปที่ดิน ทั้งเป็นที่ดินของรัฐตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือไม่นั้น เห็นว่า ขณะที่จำเลยทั้งเจ็ดเข้าไปถือครองที่ดินที่เกิดเหตุมีพระราชกฤษฎีกากำหนด เขตที่ดิน ในเขตท้องที่อำเภอไทรโยคและอำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็น เขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วใช้บังคับอยู่ อันมีผล ตามกฎหมายถือว่าประชาชนทั่วไปได้ทราบพระราชกฤษฎีกานี้แล้ว และได้ความจากคำเบิก ความของนายสุขสันต์ นิติกรชำนาญการ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรี พยานโจทก์ซึ่งตอบนายจำเลยทั้งเจ็ดถามค้านว่า การกำหนดเขตปฏิรูปที่ดินตามพระราชกฤษฎีกา

ฉบับดังกล่าว เมื่อกำหนดเขตแล้ว สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีจะมีอำนาจในการ
เข้าไปจัดที่ดินทั่วทั้งอำเภอไทรโยค และอำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี โดยที่ดิน
ที่เกิดเหตุอยู่ในตำบลลุ่มสุม อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี และหลังจากมีพระราชกฤษฎีกา
ฉบับดังกล่าว สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีเข้าไปสำรวจที่ดิน แล้วกำหนดให้ทั้ง
ตำบลลุ่มสุม อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินตามกฎหมาย นายสุขสันต์
พยานโจทก์เป็นเจ้าของงานปฏิบัติการไปตามอำนาจหน้าที่ เบิกความไปตามข้อเท็จจริงที่
รู้เห็นมา และไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยทั้งเจ็ดมาก่อน จึงไม่มีเหตุผลใดที่จะต้องกลั่นแกล้ง
ปรักปรำจำเลยทั้งเจ็ด คำเบิกความจึงมีน้ำหนักให้รับฟัง ที่ดินที่เกิดเหตุจึงอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน
ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่อำเภอไทรโยคและอำเภอเมืองกาญจนบุรี
จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกอบกับพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดิน
เพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๓๖ ทวิ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "บรรดาที่ดินหรือ
อสังหาริมทรัพย์ใดๆ ที่ ส.ป.ก.ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ หรือได้มาโดยประการอื่นที่มี
วัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ไม่ให้ถือว่าเป็นที่ราชพัสดุ
และให้ ส.ป.ก.เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เพื่อใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม" ดังนี้ ที่ดิน

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๑๒ -

ที่เกิดเหตุซึ่งอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินจึงมี ส.ป.ก. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เพื่อใช้ในการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรมตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว และยอมถือเป็นที่ดินของรัฐตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๒ แมต้อมามีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ ตำบลท่าเสา ตำบลวังกระแจะ ตำบลลุ่มสุม ตำบลสิงห์ ตำบลศรีมงคล อำเภอไทรโยค ตำบลวังดัง ตำบลลาดหญ้า ตำบลหนองบัว ตำบลแก่งเสี้ยน ตำบลท่ามะขาม ตำบลหนองหญ้า ตำบลบ้านเก่า ตำบลวังเย็น อำเภอเมืองกาญจนบุรี และตำบลจรเข้มะเือก ตำบลด่านมะขามเตี้ย ตำบลกลอนโค ตำบลหนองไผ่ อำเภอด่านมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ใช้บังคับ และให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่อำเภอไทรโยค และอำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๒๐ ก็ตาม แต่เมื่อส.ป.ก.ได้มาซึ่งที่ดินโดยเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินเพื่อใช้ในการปฏิรูปที่ดินตามมาตรา ๓๖ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ แล้ว การยกเลิกพระราชกฤษฎีกาฉบับเดิมย่อมไม่มีผลทำให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ ส.ป.ก.ได้รับมา ต้องสูญสิ้นไป นอกจากนี้พระราชกฤษฎีกาฉบับใหม่ในมาตรา ๔ ก็ยังคงกำหนดให้ที่ดินในท้องที่ ตำบลลุ่มสุม อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งมีที่ดินที่เกิดเหตุตั้งอยู่เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๑๓ -

อยู่เช่นเดิม ส.ป.ก.ย่อมมีอำนาจดำเนินการปฏิรูปที่ดินในที่ดินนั้นตามอำนาจหน้าที่ได้ต่อไป ดังที่ได้ความจากคำเบิกความของนายสุขสันต์ซึ่งตอบโจทก์ถามตงยืนยันว่า การที่มีพระราชกฤษฎีกาฉบับใหม่ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาฉบับเดิมนั้นไม่มีผลกระทบต่อการกำหนดเขตที่ดินที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีได้ดำเนินการไปแล้ว จึงฟังได้ว่าที่ดินที่เกิดเหตุซึ่งจำเลยทั้งเจ็ดเข้าไปถือครองยังคงอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินและถือเป็นที่ดินของรัฐตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๒ ตามที่วินิจฉัยไว้แล้วข้างต้น ฎีกาของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ ถึงที่ ๗ ในเรื่องนี้จึงรับฟังไม่ได้

ส่วนที่จำเลยทั้งเจ็ดฎีกาประกอบกันต่อมาทำนองว่า จำเลยทั้งเจ็ดเข้าถือครองทำประโยชน์ในที่ดินที่เกิดเหตุ และจำเลยทั้งเจ็ดเป็นเกษตรกร จึงเป็นผู้มีสิทธิที่จะได้รับสิทธิครอบครองในที่ดินที่เกิดเหตุจากคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีนั้น เห็นว่า ที่ดินที่เกิดเหตุอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน และเดิมมีนางบุญยงค์ บ่อเพชร เป็นผู้ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีให้เข้าไปถือครองและทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าว ซึ่งตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๓๙ บัญญัติว่า “ที่ดิน

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๑๔ -

ที่บุคคลได้รับสิทธิโดยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจะทำการแบ่งแยก หรือโอนสิทธิใน
ที่ดินนั้นไปยังผู้อื่นมิได้ เว้นแต่เป็นการตกทอดทางมรดกแก่ทายาทโดยธรรม หรือโอนไปยัง
สถาบันเกษตรกร หรือ ส.ป.ก.เพื่อประโยชน์ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ทั้งนี้ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง” นางบุญยงค์จึงไม่อาจโอนสิทธิ
ในที่ดินนั้นไปยังผู้อื่น และจำเลยทั้งเจ็ดก็ไม่ใช่ทายาทโดยธรรมของนางบุญยงค์ที่จะทำให้มีสิทธิ
ครอบครองที่ดินต่อจากนางบุญยงค์ ดังนี้ แม้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๕ และที่ ๗ รวมทั้งมารดา
ของจำเลยที่ ๖ ชื่อที่ดินที่เกิดเหตุตามส่วนของแต่ละคนมาจากผู้อื่น แล้วเข้าถือครองทำ
ประโยชน์ในที่ดินโดยเสียภาษีบำรุงท้องที่มาโดยตลอดดังที่จำเลยทั้งเจ็ดกล่าวอ้าง ก็ไม่อาจ
ถือได้ว่าจำเลยทั้งเจ็ดมีสิทธิครอบครองในที่ดินที่เกิดเหตุ และจำเลยทั้งเจ็ดจะมีสิทธิเข้า
ครอบครองที่ดินที่เกิดเหตุได้ก็แต่โดยการได้รับเอกสารสิทธิจาก ส.ป.ก. โดยในเรื่องนี้ได้ความ
จากคำเบิกความของนายสุขสันต์ซึ่งตอบโจทก์ถามถึงว่า เหตุที่ไม่มีการแจ้งสิทธิในการเข้า
ครอบครองที่ดินให้จำเลยทั้งเจ็ดทราบแม้จะมีพระราชกฤษฎีกาฉบับใหม่ในปี ๒๕๕๔ เนื่องจาก
จำเลยทั้งเจ็ดเป็นผู้ที่บุกรุกที่ดินอยู่แล้ว จึงไม่ได้แจ้งสิทธิในการครอบครองและทำประโยชน์ใน

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๑๕ -

ที่ดินเหมือนประชาชนที่เข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินโดยสุจริตมาก่อน จำเลยทั้งเจ็ด
จึงไม่เป็นผู้มีสิทธิที่จะได้รับสิทธิครอบครองในที่ดินที่เกิดเหตุจากคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด
กาญจนบุรีดังที่จำเลยทั้งเจ็ดฎีกาแต่อย่างใด ฎีกาของจำเลยทั้งเจ็ดในข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

ส่วนที่จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ ถึงที่ ๗ ฎีกาว่า คดีนี้พนักงานสอบสวน
ไม่เคยแจ้งข้อกล่าวหาให้จำเลยดังกล่าวทราบมาก่อน เป็นทำนองว่าทำให้โจทก์ไม่มีอำนาจ
ฟ้องนั้น เห็นว่า ฎีกาของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ ถึงที่ ๗ ดังกล่าวเป็นเพียงการโต้เถียง
ข้อเท็จจริงว่า พนักงานสอบสวนยังมิได้แจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ ถึงที่ ๗
เพื่อนำไปสู่ปัญหาข้อกฎหมายที่ว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง
ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ ถึงที่ ๗ เพียงยกขึ้นอ้างในชั้นฎีกา จึงเป็นข้อที่
มิได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลล่างทั้งสอง ต้องห้ามมิให้ฎีกาตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง* มาตรา ๒๔๙ วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา มาตรา ๑๕ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

คงมีปัญหที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ ๓ ประการสุดท้ายว่า คดีนี้มี

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๓๖ -

การสอบสวนโดยชอบ อันจะทำให้โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมาย
ที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย จำเลยที่ ๓ ยกขึ้นอ้างในชั้นฎีกาได้ เห็นว่า ความผิดตาม
ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๙ (๑), ๑๐๘ ทวิ ตามที่โจทก์ฟ้องเป็นความผิดที่กระทำต่อรัฐ
ไม่ใช่ความผิดต่อส่วนตัว พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวนได้แม้จะไม่มีคำร้องทุกข์ตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๑ ดังนั้น เมื่อพนักงานสอบสวนทำการ
สอบสวนคดีนี้แล้ว พนักงานอัยการโจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องคดีนี้ต่อศาลได้ตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๘ (๑), ๑๒๐ โดยมีต้องพิจารณาว่า เลขาธิการสำนักงาน
การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ผู้มอบอำนาจ และนายสุขสันต์ คงเจริญ นิติกรชำนาญการ
สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาญจนบุรี ผู้รับมอบอำนาจให้ไปร้องทุกข์ในคดีนี้มีอำนาจ
หน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายที่ดินดังที่จำเลยที่ ๓ กล่าวอ้างในฎีกาหรือไม่
ฎีกาของจำเลยที่ ๓ ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น สำหรับฎีกาข้ออื่นของจำเลยทั้งเจ็ดเป็นปัญหาปลีกย่อย
แม้วินิจฉัยให้ก็ไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง จึงไม่จำต้องวินิจฉัย และเมื่อฟังได้ว่าจำเลยทั้งเจ็ด
บุกรุกเข้าไปยึดถือ ครอบครอง ก่อสร้าง แผ้วถาง ปลุกบ้านพักอาศัยและปลูกพืชสวนพืชไร่ในที่ดิน

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๑๗ -

ที่เกิดเหตุซึ่งเป็นที่ดินของรัฐ จำเลยทั้งเจ็ดจึงกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๗

ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิพากษามานั้นชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยทั้งเจ็ดฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน.

นายไมตรี สุเทพากุล

นายเกษม เกษมปัญญา

นายกิจชัย จิตธารารักษ์

หมายเหตุ มีคำรับรองของประธานศาลฎีกาแนบท้าย

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๕๑๙ - ๑๓๕๒๕/๒๕๕๘

ศาลฎีกา

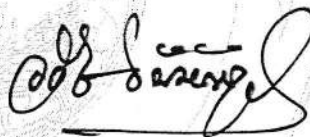
วันที่ เดือน 12 ก.พ. 2559 พุทธศักราช

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีนี้ได้ทำคำพิพากษาโดยนายกิจชัย จิตธารารักษ์

ได้ร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะและมีความเห็นพ้องกัน ดังลงลายมือชื่อไว้ในต้นร่าง

คำพิพากษาแล้ว แต่เนื่องจากนายกิจชัย จิตธารารักษ์ พ้นจากตำแหน่งไปก่อนที่จะลงลายมือชื่อ

ในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ.

(นายวิรัช ชินวินิจกุล)

รองประธานศาลฎีกา

ปฏิบัติราชการแทนประธานศาลฎีกา